

Kriminalforsorgen har heller ikke mulighed for at gennemføre tvungen HIV-testning af enkelte eller flere indsatte. Dette gælder også, selv om resultaterne gengives i anonymiseret form. Dette er i overensstemmelse med internationale anbefalinger, som Danmark har tilsluttet sig.

Efter etableringen af det generelle HIV-meldesystem til Statens Seruminstitut, Epidemiologisk Afdeling, pålagde Direktoratet for Kriminalforsorgen i november 1992 fængsels- og arresthuslægerne at indsende fotokopi til Kriminalforsorgens konsulent i almenlægelige og hygiejniske spørgsmål af det skema, der anvendes ved den lovpligtige indberetning af HIV-antistofpositive personer. Antallet af indberetninger var forsvindende lille.

For at få et indtryk af, hvor mange indsatte der under opholdet benyttede sig af muligheden for at blive HIV-testet, lod direktoratet foretage en optælling af, hvor mange gange der i 6-måneders-perioden fra 1. november 1994 til 1. maj 1995 blev foretaget HIV-test. Ifølge denne opgørelse blev der i perioden foretaget ca. 270 HIV-test af indsatte i fængsler. Der foreligger ikke oplysning om resultatet af disse HIV-test.

Det kan selvfølgelig ikke afvises, at der er indsatte, der smittes. Der findes imidlertid nu meget sjældent – og sjældnere end tidligere – sprøjter under visitationerne. Dette tages af personalet som et udtryk for, at der på grund af et ændret forbrugsmønster blandt de indsatte faktisk er færre sprøjter og dermed en formindsket smitterisiko.

Ad spm. nr. S 2248

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Frank Aaen (EL) i folketingssamlingen 1994-95 stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende 1994-95, forhandlingerne side 6992, var sålydende:

Til justitsministeren (28/7 95) af:

Frank Aaen (EL):

»Har ministeriet inden for de sidste 15 år meddelt nogen dansk virksomhed tilladelse til produktion af antipersonellandminer eller dele her-til eller til produktion af hele antitankminer, og har flere virksomheder end Nea-Lindberg haft tilladelse til at producere dele til antitankminer?«

Supplerende svar (31/10 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

1. Justitsministeriet har – som det fremgår af ministeriets foreløbige besvarelse af 4. august 1995 – foretaget en manuel gennemgang af ministeriets sager vedrørende våben- og krigsmaterielproduktion i den omhandlede periode.

Det bemærkes, at enkelte ældre sager ikke har kunnet lokaliseres.

På baggrund af disse oplysninger kan Justitsministeriet indledningsvis oplyse følgende om perioden fra 1980 til dags dato:

Der er ikke meddelt tilladelse til produktion af hele antipersonelminer.

Der er meddelt én tilladelse til produktion af dele til antipersonelminer, jf. nedenfor. Tilladelsen bortfaldt i 1983, og der er ikke siden meddelt tilladelser.

Der er ikke meddelt tilladelse til produktion af hele antitankminer.

Der er meddelt flere tilladelser og dispensationer i forbindelse med produktion, herunder overfladebehandling, varmebehandling og sprøjtetakering af dele til antitankminer, jf. nedenfor.

Justitsministeriet kan om de enkelte tilladelser/dispensationer oplyse følgende:

ALUTOP ApS

Ved skrivelse af 8. november 1990 har ALUTOP ApS fået tilladelse til at foretage hårdaluksering (overfladebehandling) af mekaniske dele til panserminetænder M/15.

Tilladelsen er bortfaldet i forbindelse med, at selskabet blev erklæret konkurs den 25. november 1992. Det er oplyst af kurator, at produktionen af krigsmateriel ophørte i forbindelse med konkursdekretets afsigelse.

Jørgen Høyer A/S

Ved skrivelse af 18. marts 1975 har selskabet bl.a. fået tilladelse til at fremstille:

Brandrør M606 (til antitankmine), håndgenerator M57 til M18-mine (CLAYMORE mine/horizontal antipersonelmine), electric cap og wire M4 til M18-mine (CLAYMORE mine/horizontal anti-personelmine).

Produktionstilladelsen er bortfaldet i 1983 i forbindelse med, at selskabet blev erklæret konkurs.